

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

Matt.

re, quomodo ipse difficultatem illam superet, & ex ea proficiat. Et Christus ipse Dominus noster dicebat: *discite à me, quia mitis sum & humilis corde*: attendens, quomodo nos in his difficultatibus geramus, iram mansuetudine frangentes, & contemptum humiliter tolerantes: saltem, ne ipse iure cōqueratur, quod eius verbum, & exemplum parui faciamus. Cogita, inquit, quid sentiat Superior, si se primò veniente ad communes Collegij occupationes: id non sufficiat, ut alij ad eandem exactè & ad nutū cōueniā; & se ad domū purgandā, scutellas lauandas demittēte, alij non imitetur, & se ad cōmunē orationē surgēte, alij ex ignauia in lecto remaneāt? Si igitur homo puluis grauius fert, verba & exēpla sua optato fructu carere: quid sentiet Christus, si verbo suo non obediatur, & exemplum obliuioni tradatur?

*Ex S. Bern.
Ser. 3. de Nat.
tinit.*

§. II.

EX ijs considerationibus spiritum resumebat in suis tribulationibus, ex quibus valde profecit: quia non solum non ostendit iram, aut indignationem aduersus contemntes, & persequentes ob causam prædictam; sed magnum potius amorem, & gratitudinem, quasi ab eis singulare aliquod beneficium accepisset, id quod est raræ virtutis indicium, ei valde similis, quam Christus ostendit blandius, ac tenerius cum suo venditore & proditore agens. Ita ipse in varij occasionibus ostendit. Nam Fratri cuidam valde sibi familiari Salmanticæ dicen: *iniquè agere* quosdam Patres, malè de ipsius rebus sentiētib; Sermonem interrupit, dicens: *istos Patres ventor ego, & super caput meum pono: eò quod plurimum*

rimum eis debeat anima mea; & per quos magnū bonū & vtilitas mihi prouenit. Et cū Villa-Gartiam ituro, vt Rector ibi esset, vbi erat quidam illorum Patrum futurus ipsius Subditus, idem frater dixisset: ibi poteris ei ostendere, quā malē tecum egerit, respondit ei P. Baltassar: quem ego ibi magis venerabor, & frequentius consulā, erit iste Pater. Et cū in eodem Collegio valde Subministro commendaret, vt singularem adhiberet curam, ne quid Patri illi deesset, ei que valde indulgeret, Subminister, illius rei benē conscius, admirans dixit Patri Balthassaro, cur V. R. iubet tali homini indulgere? respondit ei Pater cum magna mansuetudine & charitate: id facio, vt illum lucrer: quem si ego non lucrabor, ipse me lucrabitur. Alius quidam eiusdem Collegij retulit eadem, quæ de ipso dicebantur: Pater verò audiens subrisit, edicis singularis lætitiæ indicij. Quod aduertens, qui illa referebat, interrogauit, cur ipse adeo exultaret? Pater cum singulari lætitia respondit, quia nunc video, Deum mihi benē velle, quem per suorum amicorum viam deducit: nam diu fui sollicitus, quod videretur Dominus mei oblitus.

IN simili etiam alio casu, cū ipsi referretur quiddam satis graue, quod insignes quidam Patres bono Zelo contra ipsum fecissent: hoc respondit: in posterum certē quotidie istos Patres singulariter Deo in Sacro commendabo; fecitque quod dixit, explens ad litteram, quod Saluator noster dixit: *orate pro persecutibus & calumniantibus vos, vt sitis filij Patris vestri, qui in calis est.* a Mat. 5.44. Hac ratione valde proficiebat ex

occa-

occasionibus à Deo sibi oblatis, vt ei pacem, hac via cōmunicaret: quam ita consecutus est, vt animum haberet omnibus euentis, prosperis & aduersis superiorem; nec vllus posset cor eius commouere, aut turbare.

Ex hoc inuidio eius animo oriebatur vis & efficacitas illa, qua in suis exhortationibus loquebatur de amore & affectu ad opprobria & contemptus ferendos: Auditores exhortans, vt cum occurrerent, gauderent: quia expertus ipse erat, quātum ex eis proficeret. Imò interdum, vt paulo superius diximus, se ipsum ponebat exemplum, vt nos in re adeò difficili magis extimularet. In eum finem audiui ipsum in quadam exhortatione referentem; quid euenisset in itinere, cum ipse et Collegio Salmaticensi, vbi fuerat Rector, veniret Villa-Gartiam, vt Rector ibi esset: nam quidam, qui simul proficiscebatur, interrogauit socium Patris, quis ille esset, vnde veniret, & quò proficisceretur? quæ sunt ordinariæ quæstiones de huiusmodi viris in itineribus. Cui cum socius, quod verum erat, & iam diximus, respondisset: Viator ille, quasi rem valde perpendens, respondit, quòd qui erat Rector adeò præclari Collegij quale est Salmaticense, descendat, vt Rector sit in alio Collegio, quale est Villa Gartienne: id non est absque aliqua causa non bona. Insinuās (vt alij quoque qui simul proficiscebantur, cogitarūt) esse genus quoddam exilij & poenæ ob aliquos eius defectus. Sanctus Pater, cum hoc audiuit, lætatus est ex tali contemptu, dicens nobis: huiusmodi contemptus absque propria culpa esse bonos homines sine vllò offe. Et huiusmodi dedit ei Dominus multos, vt pinguesceret,

sceret, & cresceret in spiritu. Nam omnes, quos
 retulimus, non solum fuerunt absq; illius culpa;
 sed, quod amplius est, propter causas adeo sanctas,
 ut gloria potius dignus esset, siquidem crucem
 conscendit, non ut bonus latro, qui suis peccatis
 eam erat promeritus: sed ut ipse Christus, qui, cum
 esset innocens, cruci fuit affixus propter egregia
 sua opera, non bene ab alijs cognita, quorum cau-
 sa dignus erat, qui ab omnibus hominibus honore
 afficeretur, & adoraretur. Similis etiam fuit Vir-
 gini Sacratissimæ, (cui erat pijsimè additus) quæ
 ob conceptum filium Dei, quod opus erat æterna
 gloria dignum, venit in suspensionem apud S. Jo-
 seph suum sponsum: quasi esset adultera. Quamvis
 nec Sanctus ille sponsus in ea suspitione fuit cul-
 pa alicuius reus; ut qui rei adeo iniustatæ causam
 ignoraret: tunc autem multò melius sapiunt con-
 temptus, cum nec contempti præcedit culpa; nec
 contemnens Deum offendit, propter zelum con-
 iunctum cum ignoratâ, quæ illum excusat à cul-
 pa. Nam licet sancti lætentur, dum contemnun-
 tur: gaudium tamen illud diluitur à tristitia, quæ
 oritur ex iniuria Deo, ab eum contemnente facta;
 & spiritali iactura, quam idem contemnens fa-
 cit: dulcissimum tamen, ac iucundissimum est,
 contemptus & ignominias pro Dei honore tole-
 rare absque vlla contra eundem admittâ in-
 iuria: tales autem fuerunt, quas Pater

Balthasar sustinuit, ut
 dictum est.

(* *)

CAPVT